

Apel do rodziców

„Gdy dziecko staje się przedszkolakiem”

- Przygotuj dziecko do rozstania z mamą i tatą
- Nie przeciągaj pożegnania w szatni, pomóż dziecku rozebrać się, pocałuj je i wyjdź;
- Nie zabieraj dziecka do domu, kiedy płacze przy rozstaniu, jeśli zrobisz to choć raz, będzie wiedziało, że łzami może wszystko wymusić;
- Nie obiecuj: jeśli pójdziesz do przedszkola coś dostaniesz- kiedy będziesz odbierać dziecko możesz mu dać małeńki prezencik, ale nie może być to forma przekupywania, lecz raczej nagrody. Z czasem ten bodziec stanie się zbędny;
- Kontroluj to, co mówisz. Zamiast: już możemy wracać do domu, powiedz: teraz możemy iść do domu. To niby niewielka różnica, a jednak pierwsze zdanie ma negatywny wydźwięk;
- Nie wymuszaj na dziecku, aby zaraz po przyjeździe do domu opowiedziało, co wydarzyło się w przedszkolu, to powoduje niepotrzebny stres;
- Jeśli dziecko przy pożegnaniu płacze postaraj się, aby przez kilka dni odprowadzała je do przedszkola osoba z którą jest mniej związane emocjonalnie, by rozstania były mniej bolesne;
- Postaraj się, aby od początku przyzwyczajając dziecko do całodniowego pobytu w przedszkolu;
- W sytuacji gdy adaptacja dziecka jest szczególnie trudna przez kilka pierwszych dni odbieraj dziecko wcześniej np. po obiedzie. Potem stopniowo zwiększaj czas pobytu dziecka w przedszkolu;
- Nie spóźniaj się z odbieraniem! Jeśli obiecałeś, że przyjdiesz wcześniej dotrzymaj słowa;
- Zadbaj o to, aby dziecko potrafiło wykonać jak najwięcej czynności samodzielnie.: samodzielnie korzystać z toalety, jeść, zakładać buty, spodnie, kurtkę, informować innych o swoich potrzebach. Samodzielnie dzieci mają większe poczucie własnej wartości i łatwiej pokonują lek przed nieznanym;
- Przyprawdzaj do przedszkola tylko zdrowe dziecko, aby nie zarażało zdrowych dzieci;
- Pamiętaj: żegnaj i witaj dziecko zawsze z uśmiechem;
- Nigdy nie strasz dziecka przedszkolem !!!
- Utwierdzaj malca w przekonaniu, że przedszkole to miejsce radosnej zabawy i da sobie radę bez mamy.
- Organizuj kontakt z rówieśnikami. Dziecko powinno mieć kolegów, z którymi umie się bawić, dzielić zabawkami;
- Próbuj pozostawić dziecko w obcym dla niego miejscu (innym niż miejsce zamieszkania) na krótki czas np.: u koleżanki, u rodziny. Dzięki temu nauczy się słuchać innych, nabierze śmiałości i zrozumie, że zawsze po niego wrócicie;
- Nie decyduj za dziecko w sprawie jedzenia. Jeśli nie ma przeciwwskazań lekarskich dotyczących danej potrawy, należy zachęcać do jej zjedzenia. Potrawy, których nie lubi, z czasem zaczną mu smakować, gdy zobaczy, że inne dzieci zjadają je ze smakiem.